

ZALECENIE KOMISJI**z dnia 18 czerwca 2019 r.****w sprawie projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu w Szwecji obejmującego lata 2021–2030**

(2019/C 297/27)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchycenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1999 zobowiązują każde państwo członkowskie do przedłożenia Komisji projektu swojego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, obejmującego okres od 2021 r. do 2030 r., zgodnie z art. 3 ust. 1 oraz załącznikiem I do tego rozporządzenia. Pierwsze projekty zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu miały zostać przedłożone do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (2) Szwecja przedłożyła projekt zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu w dniu 17 stycznia 2019 r. Przedłożenie tego projektu planu stanowi podstawę i pierwszy etap procedury iteracyjnej z udziałem Komisji i państw członkowskich, służącej finalizacji zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, a następnie ich wdrażaniu.
- (3) Przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1999 zobowiązują Komisję do przeprowadzenia oceny projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu. Komisja dokonała kompleksowej oceny szwedzkiego projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, uwzględniając istotne elementy rozporządzenia (UE) 2018/1999. Ocena ta⁽²⁾ jest publikowana wraz z niniejszym zaleceniem. Poniższe zalecenia oparte są na tej ocenie.
- (4) Zalecenia Komisji mogą dotyczyć w szczególności: (i) poziomu ambicji założeń, celów i wkładów służących zbiorczemu osiągnięciu celów unii energetycznej, a zwłaszcza celów Unii na rok 2030 w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej oraz poziomu elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych, który państwa członkowskie zamierzają osiągnąć w 2030 r.; (ii) polityk i środków odnoszących się do celów na szczeblu państw członkowskich i Unii oraz innych polityk i środków o potencjalnym znaczeniu transgranicznym; (iii) wszelkich dodatkowych polityk i środków, które mogą być wymagane w zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu; (iv) interakcji między istniejącymi i planowanymi politykami i środkami zapisanymi w zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu oraz spójności tych polityk i środków, w ramach jednego wymiaru i między poszczególnymi wymiarami unii energetycznej.
- (5) Opracowując swoje zalecenia, Komisja uwzględniła, z jednej strony, potrzebę zsumowania określonych, ujętych ilościowo planowanych wkładów wszystkich państw członkowskich, by ocenić poziom ambicji na szczeblu Unii, a z drugiej strony to, że państwo członkowskie musi mieć wystarczająco dużo czasu na należyte rozważenie zaleceń Komisji przed finalizacją planu krajowego.
- (6) Zalecenia Komisji dotyczące poziomu ambicji państw członkowskich w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych zostały opracowane według wzoru podanego w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2018/1999, opartego na obiektywnych kryteriach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1.

⁽²⁾ SWD(2019) 278.

- (7) Jeśli chodzi o efektywność energetyczną, zalecenia Komisji opierają się na ocenie poziomu ambicji na szczeblu krajowym, przedstawionego w projekcie zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, w porównaniu ze zbiorowym poziomem wysiłków koniecznych do osiągnięcia celów Unii, uwzględniając, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące szczególnych okoliczności krajowych. Ostateczne wkłady krajowe w dziedzinie efektywności energetycznej powinny odzwierciedlać potencjał oszczędności energii racjonalnych pod względem kosztów oraz powinny zostać wsparte solidną długoterminową strategią na rzecz renowacji budynków oraz środkami służącymi realizacji obowiązku oszczędności energii wynikającego z art. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE⁽³⁾. Państwa członkowskie powinny również wykazać, że należycie uwzględniły zasadę „efektywność energetyczna przede wszystkim”, wyjaśniając w szczególności, w jaki sposób efektywność energetyczna przyczyni się do racjonalnej pod względem kosztów realizacji krajowych celów w zakresie konkurencyjnej gospodarki niskoemisyjnej, bezpieczeństwa dostaw energii oraz rozwiązania problemu ubóstwa energetycznego.
- (8) Rozporządzenie w sprawie zarządzania wymaga od państw członkowskich przedstawienia ogólnego przeglądu inwestycji niezbędnych do osiągnięcia założeń, celów i wkładów określonych w zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu, a także ogólnej oceny źródeł tych inwestycji. Krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu powinny zapewnić przejrzystość i przewidywalność polityk i środków krajowych w celu zagwarantowania pewności inwestycji.
- (9) Jednocześnie, w ramach cyklu europejskiego semestru na lata 2018–2019, Komisja położyła silny nacisk na potrzeby inwestycyjne państw członkowskich w zakresie energii i klimatu. Znalazło to odzwierciedlenie w sprawozdaniu krajowym na 2019 r. dotyczącym Szwecji⁽⁴⁾ oraz w zaleceniu Komisji dotyczącym zalecenia Rady dla Szwecji⁽⁵⁾ w ramach procesu europejskiego semestru. Komisja uwzględniła najnowsze ustalenia i zalecenia wynikające z europejskiego semestru w swojej ocenie projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu. Zalecenia Komisji uzupełniają najbardziej aktualne zalecenia dla poszczególnych państw wydawane w ramach europejskiego semestru. W swoich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu państwa członkowskie powinny również zapewnić uwzględnienie najnowszych zaleceń dla poszczególnych państw, wydanych w ramach europejskiego semestru.
- (10) Przepisy rozporządzenia w sprawie zarządzania zobowiązują ponadto wszystkie państwa członkowskie do należytego uwzględnienia wszelkich zaleceń Komisji dotyczących projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, które mają zostać przedłożone do dnia 31 grudnia 2019 r., a jeżeli dane państwo członkowskie nie uwzględni zalecenia lub jego istotnej części, powinno ono przedstawić swoje uzasadnienie i podać je do wiadomości publicznej.
- (11) W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny przekazywać – w swoich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu oraz ich aktualizacjach w późniejszych latach – te same dane, które przekazują do Eurostatu lub do Europejskiej Agencji Środowiska. Zastosowanie tego samego źródła oraz, w miarę dostępności, statystyk europejskich jest również niezbędne do obliczenia poziomu bazowego na potrzeby modelowania i prognoz. Zastosowanie statystyk europejskich umożliwi lepszą porównywalność danych i prognoz wykorzystywanych w zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu.
- (12) Wszystkie elementy załącznika I do rozporządzenia (UE) 2018/1999 należy uwzględnić w ostatecznym zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu. W tym kontekście należy dokonać oceny makroekonomicznego wpływu planowanych polityk i środków oraz, w możliwym zakresie, ich wpływu na zdrowie, środowisko, zatrudnienie i kształcenie, umiejętności oraz społeczeństwo. Należy zapewnić udział społeczeństwa i innych zainteresowanych stron w przygotowywaniu ostatecznego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu. Te i inne elementy zostały szczegółowo opisane w dokumencie roboczym służb Komisji publikowanym wraz z niniejszym zaleceniem⁽⁶⁾.
- (13) W ostatecznym zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu Szwecja powinna również wziąć pod uwagę powiązania programowe, w szczególności synergie między wymiarami obniżenia emisyjności, bezpieczeństwa energetycznego i rynku wewnętrznego z uwzględnieniem zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim”. Istotne elementy, które również należy uwzględnić w ostatecznym planie, to interakcje między planowanymi politykami związanymi z planowanym wzrostem wykorzystania odnawialnych źródeł energii w sektorze elektroenergetycznym oraz niezbędne wzmocnienie sieci elektroenergetycznych. Założenia w ramach wymiaru badań naukowych, innowacji i konkurencyjności muszą wspierać planowane działania na rzecz innych wymiarów unii energetycznej. Ponieważ ważne jest wykorzystanie energii wodnej, można by również uwzględnić wpływ zmiany klimatu na bezpieczeństwo energetyczne.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ SWD(2019) 1026 final.

⁽⁵⁾ COM(2019) 527 final z 5 czerwca 2019 r.

⁽⁶⁾ SWD(2019) 278 final.

- (14) W ostatecznym zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu Szwecja mogłaby oprzeć się na ogólnym celu, jakim jest opracowanie technologii i usług, które mogą być wprowadzone na rynek przez szwedzkie przedsiębiorstwa, poprzez przedstawienie bardziej kompleksowego przeglądu konkurencyjności sektora technologii niskoemisyjnych. Mógłby on również zyskać dzięki uzupełnieniu informacji na temat interakcji z gospodarką o obiegu zamkniętym.
- (15) Zalecenia Komisji dla Szwecji opierają się na ocenie opracowanego przez Szwecję projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, publikowanego wraz z niniejszym zaleceniem ⁽⁷⁾,

NINIEJSZYM ZALECA, ABY SZWECJA PODJĘŁA NASTĘPUJĄCE DZIAŁANIA:

1. Opracowanie strategii realizacji zobowiązania wynikającego z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 ⁽⁸⁾, zgodnie z którym emisje związane z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem (LULUCF) nie przekraczają pochłaniania, w oparciu o podstawowe zasady rozliczania. Zwroć szczególną uwagę na ocenę wpływu polityk i środków na sektory objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji, sektory podejmujące wspólny wysiłek redukcyjny i sektory LULUCF.
2. Potwierdzenie pożądanego poziomu ambicji w perspektywie roku 2030, zaproponowanego w projekcie zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu i zakładającego udział energii ze źródeł odnawialnych wynoszący 65 % jako wkład Szwecji w realizację unijnego celu w zakresie energii odnawialnej na 2030 r., zgodnie z art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 ⁽⁹⁾ oraz art. 4 rozporządzenia 2018/1999. Wkład ten należy podbudować szczegółowymi i wymiernymi politykami i środkami, zgodnymi z obowiązkami określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001, w sposób umożliwiający terminowe i racjonalne pod względem kosztów osiągnięcie tego wkładu. Należy uwzględnić orientacyjną trajektorię osiągania wszystkich punktów odniesienia wynikających z art. 4 lit. a) ppkt 2 rozporządzenia 2018/1999. Należy również dodać informacje dotyczące przewyższania obciążenia administracyjnego, a także dodatkowe informacje na temat środków odnoszących się do ram wspomagających prosumpcję energii ze źródeł odnawialnych i społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej, zgodnie z art. 21 i 22 dyrektywy (UE) 2018/2001. Należy przedstawić dodatkowe informacje na temat konkretnych środków planowanych w celu zapewnienia w długim okresie zrównoważonego charakteru wykorzystania biomasy w sektorze energetycznym, biorąc pod uwagę istotny wkład biomasy w kontekście całego koszyka energetycznego Szwecji.
3. Zwiększenie poziomu wysiłków na rzecz ograniczenia zużycia energii końcowej, mając na uwadze potrzebę wspólnego osiągnięcia unijnego celu w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r., oraz wsparcie tego wysiłku za pomocą polityki i środków, które przyniosą dodatkowe oszczędności energii do 2030 r. Należy opracować dodatkowe środki oraz ocenić ich oczekiwane skutki pod względem oszczędności energii i uwzględnić je w ostatecznym zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu.
4. Określenie środków wspierających realizację założeń dotyczących bezpieczeństwa energetycznego odnośnie do dywersyfikacji i zmniejszenia zależności energetycznej, w tym środków zapewniających elastyczność oraz wystarczalność mocy wytwórczych energii elektrycznej w świetle ambitnego celu dotyczącego energii odnawialnej.
5. Doprecyzowanie krajowych założeń i celów dotyczących finansowania badań naukowych, innowacji i konkurencyjności, w szczególności w związku z unią energetyczną, które mają być realizowane od 2023 r. do 2030 r., tak aby można je było łatwo zmierzyć i dostosować pod kątem wsparcia realizacji celów w innych wymiarach zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu. Oparcie tych założeń na konkretnych i odpowiednich politykach i środkach, z uwzględnieniem tych, które mają zostać opracowane we współpracy z innymi państwami członkowskimi, takich jak strategiczny plan w dziedzinie technologii energetycznych.
6. Zintensyfikowanie dobrze już funkcjonujących uzgodnień w zakresie współpracy regionalnej między krajami nordyckimi (Dania, Finlandia, Islandia, Norwegia i Szwecja), poszerzenie ich o nowe obszary i rozszerzenie zasięgu geograficznego na kraje bałtyckie (Estonia, Łotwa i Litwa). Wymiana regionalna powinna koncentrować się na wewnętrznym rynku energii i obszarach bezpieczeństwa energetycznego ze względu na zmiany w systemach elektroenergetycznych uwzględniające większy udział energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, co zwiększy import i eksport energii elektrycznej oraz potrzebę elastyczności systemu.
7. Przedstawienie ogólnego przeglądu potrzeb inwestycyjnych w kontekście osiągnięcia celów w zakresie klimatu i energii oraz ogólnej oceny źródeł tych inwestycji, w tym odpowiednich zasobów finansowych na szczeblu krajowym i regionalnym.

⁽⁷⁾ SWD(2019) 278 final.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

8. Przedstawienie wykazu wszystkich dotacji w dziedzinie energii, w tym w szczególności w zakresie paliw kopalnych, oraz podjętych działań, jak również planów stopniowego wycofywania tych dotacji.
9. Ujęcie analizy interakcji z polityką w zakresie jakości powietrza i emisji zanieczyszczeń powietrza poprzez przedstawienie wpływu różnych scenariuszy na zanieczyszczenie powietrza, dostarczenie bazowych informacji oraz uwzględnienie efektów synergii i kompromisów.
10. Lepsze uwzględnienie aspektów sprawiedliwej i uczciwej transformacji, w szczególności poprzez przedstawienie bardziej szczegółowych informacji na temat wpływu planowanych założeń, polityk i środków na społeczeństwo, zatrudnienie i umiejętności.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji
Miguel ARIAS CAÑETE
Członek Komisji
